

JALOKIVET SYNTYVÄT PURISTUKSESSA - HELMET KIVUN KESKELLÄ

"Tänäkin päivänä
Tunnen aamun sanomalehden tuoksussa,
tunnen kesän kylmän veden hyvässä maussa,
tunnen illansuun tuulikellon terävässä soinnissa,
tunnen yön voimakkaassa sammakon kurnutuksessa.
Tämäkin päivä päättyi,
jokaisessa sen tapahtumassa
tunnen Jumalan armon ja rakkauden,

"Tämän runon kirjoittanut poikani Genzoo ei kykene liikuttamaan käsiään eikä jalkojaan, eikä liioin kykene puhumaan. Vain hänen näkö- ja kuuloaistinsa toimivat normaalisti. Osoitan järjestyksessä sormellani sanakirjassa olevaa tavumerkkiluetteloja ja kun tulon Genzoon haluaman merkin kohdalle, hän antaa merkin silmiään räpyttämällä. Kirjoitan näin merkki merkiltä sanat ja lauseet ylös."

Näin kirjoitti **Genzoo Mizuno**-nimisen japanilaisen 42 vuotiaan miehen äiti. Kansakoulun neljäsluokkalaisena v.1945 Genzoo sairastui lavantautiin ja menetti täydellisesti liikunta- ja puhekykynsä. Saatamme vain kuvitella sodan jälkeisessä Japanissa - suuren puutteen keskellä - kodin, joka joutui huolehtimaan hänestä ja neljästä muusta lapsesta.

Viisi vuotta myöhemmin heidän paikkakunnallaan evankelioimistyössä ollut pastori Miyai sai julistaa perheelle ilosanoman Kristuksesta ja Genzoon ahtaaseen, yhden huoneen maailman tunkeutui uusi valon säde. Koska Genzoo kuitenkin näki ja kuuli, hän alkoi innokkaasti lukea Raamattua ja kuunnella "Luterilainen tunti" ja "Maailman valo" -nimisiä radio-ohjelmia. Mutta hän ei tyytynyt vain lukemaan ja kuuntelemaan. Hän alkoi suorittaa Raamattu-kirjekursseja äitinsä avulla silmänräpytysmenetelmää käyttäen. Myöhemmin he onnistuivat kehittämään hiukan nopeamman merkkikielen. Noin 25 -vuotiaana Genzoo alkoi kirjoittaa runoja. Kun kuvittelee vuoteeseen sidotun Genzoon ja hänen äitinsä tarkkaamassa poikansa silmän liikahtuksia ja kirjoittamassa runoja, ero pojan ja äidin väliltä katoaa, he muodostavat ykseyden, josta syntyneet runot ovat ainutlaatuisia maailmassa.

Ajatellessaan, kuinka hankalaa tällaisen merkkikielen käyttö on, jää kysymään, miksi Genzoo kuitenkin näkee sen vaivan, että kirjoittaa. - Ken vain edes kerran yrittää luoda yhdenkin runon tai laulun tällä tavoin, pääsee maistamaan kuinka tavattoman vaikeasta ja tuskallisesta, kärsivällisyyttä vaativasta työstä on kyse. - Niin, miksi Genzoo ei voi olla kirjoittamatta? Hän vastaa itse näin:

"Ennen kuin unohdan.

Ennen kuin unohdan,
ennen kuin mielestäni katoaa
juuri kuulemani
juuri näkemäni

sydämessä kokemani
valmistan hetken ylistääkseni
Herran ihmeellisistä teoista."

Genzoo haluaa ylistää Jumalaa, hän haluaa levittää Jumalan rakkautta. Oli kirjoittaminen kuinka hankalaa tahansa, hän ei voi olla kirjoittamatta Herran armosta. Genzoon runoja lukiessaan jää hämmästelemään, kun niistä ei löydy vähäisintäkään katkeruutta tai vain hyvin vähän omien vaikeuksien kuvaamista. Sen sijaan ne ovat täynnä kiitosta siitä onnesta, joka hänellä on Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Niissä on myös syvä rakkauden sävel kaikkia kärsiviä ja ahdistettuja kohtaan. Voisi kuvitella, että 32 vuotta vuoteessa mykkänä olisi ollut maanpäällistä "helvettiä", mutta sen perusteella, että Kristuksen elämä on vuodatettu Genzooseen, hänen koko olemassaolonsa on alkanut säteillä taivaallista valoa ympäristöönsä.

Genzoon luona on alkanut käydä paljon ahdistuksiinsa apua ja lohdutusta etsiviä ihmisiä. Hän käy myös laajaa sielunhoidollista kirjeenvaihtoa. Monet hänen runonsa ovat saaneet sävelet ja niitä lauletaan ylistyslauluina Herralle. - Eräälle Genzoon kotiin matkalla olleelle henkilölle muuan paikkakuntalainen oli todennut: "Genzoo on meidän kauppalamme aarre." - Kun Jumala saa täyttää ja ottaa käyttöönsä sen, mikä ei mitään ole, siitä totisesti tulee aarre.

Genzoo kirjoittaa elämänsä salaisuudesta näin:

"Aamulla hiljaa
Kun aamulla hiljaa rukoilen
tälle yhdelle päivälle Jumalan armoa,
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva rauha.

Kun aamulla hiljaa tutkistelen
Jumalan armoa, joka on hengen ravinto
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva toivo.

Kun aamulla hiljaa ylistän Jumalaa,
joka antaa minulle uuden päivän
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva ilo."